

et langt mindre Offer fra Statens Side, og naar det som sagt let kommer til at stille sig saaledes, at den 5 Mils Bane paa Sjælland kommer Staten paa henimod det Dobbelte af den 7 Mils Bane i Sylland, saa er allerede derigennem taget et vist Hensyn, som ogsaa fortjener at tages i Betragtning og paaagtes.

De øvrige Medlemmer, som have udtalt sig, ere komne ind paa, hvad jeg fornøffigvis havde ventet, at de vilde komme ind paa, og som jeg ogsaa har forberedt med Omhu, nemlig de lokale Forhold. Jeg tror, at det fra Ministeriets Side er gjort forholdsvis let at kritiserer Forslaget; thi jeg tror at turde sige, at i Erkjendelsen af de store Banstigeligheder ved at vælge en bestemt Linie, har man med ikke liden Omhu lagt paa Borden, hvad der kunde tale for og imod de forskjellige Linier, saa at man let kunde se de forskjellige Banstigeligheder. Blandt de Medlemmer, der have forordt at der skulde tages særlig lokale Hensyn, var det ærede 3de Medlem for 9de Kredts (Suel), der navnlig fremhævede Nibe-Interessen, det ærede 5te Medlem for 7de Kredts (Skeel), der fremhævede Aalborg-Interessen, og det ærede 2de Medlem for 8de Kredts (Breinholt), der fremhævede Viborg-Interessen. Paa den Maade have vi altsaa de 3 Hovedinteresser, som der kan være Tale om at komme i Møde. Saa var der endelig det ærede 2de Medlem for 9de Kredts (Mourier-Petersen), som var saa venlig at erklære sig enig med mig i, at den foreslaaede Linie var den rette. Det er naturligvis meget vanstelig her at komme ind paa dette Punkt, men jeg skal dog sige et Par Ord om de forskjellige Linier. Med Hensyn til Nibe skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at naar denne By ikke en Gang er nævnt i Motiverne, saa er det fordi man virkelig ikke har troet, at denne Jernbanelinie kunde paavirke Nibe, som ligger $2\frac{1}{2}$ —3 Mil borte fra Linien. Hvis vi skulde bygge en Linie om ad Nibe til, saa vilde vi forrykke hele Forholdet og komme til en nordlig Lokalbane. Det Samme vilde imidlertid i end højere Grad gælde med Hensyn til Aalborg-Interessen, hvis vi altsaa fik en nordlig Bane henad Aalborg til og lod alt det Andet ligge. En Hensyntagen til Viborg-Interessen vilde ogsaa helt forandre Linien. Jeg kunde egentlig bedre forstaa det System, som det ærede Medlem talte for: en Bane ned over Viborg, videre hen til Vestbanen og ned til Eshjerg. Det ærede Medlem vilde med andre Ord gjøre den vestlige Trafik, om jeg saa maa sige, til Rette- svor for Banens Retning, en Ide, som kunde være berettiget. Det ærede Medlem mente,

at Banen derved vilde faae større Værdighed for Landet Nord for Limfjorden. Det kan godt være; men jeg skal bemærke, at jeg tror, at det Standpunkt, som Regjeringen har indtaget overfor Banelinien, har sin Berettigelse, og jeg tror, at ærede Medlemmer vilde finde det klart fremstillet i Motiverne, at det ingenlunde er let at komme til et afgjørende Resultat i den Henseende. Det har for det Første været Meningen at knytte Oplandet direkte til Njøbstæderne — derfor har man valgt den korteste Linie mellem Hobro og Løgstør — for det Andet at lade de forskjellige Opland fra andre Byer, Nibe, Viborg osv. saa vidt mulig uberørte, hvilket jeg ogsaa tror lykkes bedst ved denne Linie. Dernæst har man villet vælge saa kort en Vej som muligt, hvad der har Meget at sige for Driftens Vedkommende, og endelig har det været Meningen at koncentrere Trafikken ned mod Ostbanen og derved nærme sig Trafikcentrene paa denne Bane, Randers osv., og derigennem atter Dernes Trafik. Det er et helt andet System end at gaa den vestlige Retning ned til Eshjerg. Standpunktet er imidlertid udførlig motiveret i Motiverne, og jeg tror, at jeg for Dieblisset kan nøies med disse spredte Bemærkninger. Hvor meget man end i det Hele taler om de forskjellige lokale Hensyn ved en første Behandling, saa er det dog først i et Udvalg, at man kan komme til den nærmere Undersøgelse, som jeg efter de fra forskjellige Side faldne Udtalelser tror, at Sagen virkelig kan fortjene. Jeg skal foreløbig indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved:

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges med 39 Stemmer.

Ploug: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til det Udvalg, som er besluttet nedjat angaaende den foregaaende Sag.

Dette Forslag
vedtoges enstemmig med 39 Stemmer.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Jeg nævner, at jeg under Mødet fra 4de Landssthingsmand fra 9de Kredts (Dam) har